

afflutte en Laaneforretning med Creditor til 5 à 6 pCt., og denne kunde strax give sine Penge fra sig imod en Obligation, hvori der stod, at han skulde have den Rente, som man nu var bleven enig om, naar man blot sørgede for, at der strax blev udsærdiget en Bevilling, hvilket kunde skee med megen Hurtighed saaledes, at man kunde have den saa Dage derefter; men, naar man vil gjøre denne Forandring, kan ingen Creditor give sine Penge fra sig, inden Bevillingen er tilstede, og det kan jo vare Uger og Maanedes, naar der først skal optages en Taxationsforretning, og saalænge taale Penge ofte ikke at ligge, saalænge taaler en Mand, der trænger til Penge, heller ikke altid at vente paa dem.

Men hvad skal da være Diemedet med denne Lov? Fornuftigtvis vel ikke andet end at frembringe Penge til 4 pCt.; men troer man da virkelig, at det vil blive muligt? Det er jo en given Sag, at Overformynderierne nu ikke tør tage mere end 4 pCt. af deres Penge, og med Hensyn til dem vil Loven altsaa ingen Anvendelse faae; var der Overformynderipenge at faae, saa vilde de jo kunne faaes til 4 pCt., uden at denne Lov behøvede at komme ud; men det er jo en bekendt Sag, at der næsten ingen saadanne kunne ventes i adskillige Aar, og hertil maa Grunden søges i de vigtige Love, som her ere blevne vedtagne, nemlig om Qvindens Myndighed og om Overformynderiernes Forpligtelse til at udbetale Summer under 100 Rd., og Forbudet imod, at saadanne Beløb modtages i Overformynderierne. Det maa altsaa ansees som givet, at denne Lov ikke kan bringe Penge ind i Overformynderierne, og at den ikke vedkommer Overformynderierne. Hvorledes skal den da kunne virke hen til at skaffe Penge frem til 4 pCt.? Vilde det ikke være en stor Urimelighed af en Mand, der havde Penge, at laane dem ud paa 1ste Prioritet i en Eiendom til 4 pCt., og underkaste sig de mange Besværligheder, som kunde være tilstede, for i sin Tid at faae Capitalen tilbage, naar han kan kjøbe Creditsforeningsobligationer, der give samme Sikkerhed, endogsaa flere Points under Pari, og naar det Samme er Tilfældet med

kongelige Obligationer? Overformynderierne have jo ogsaa Ret til for deres Penge at kjøbe Creditsforeningsobligationer, og det var vistnok meget ønskeligt, om de benyttede sig deraf. Men heraf vil det ogsaa vise sig, at Loven heller ikke er istand til at bringe Penge paa Markedet. Jeg kan derfor ikke see nogen anden Tanke i denne Lov end den, at den vil ramme nogle saa Capitaler, som det maaskee kunde være ønskeligt at faae ud til 4 pCt., men som dog ere saa faa, at de aldeles ikke ville tilfredsstille Trangen eller retfærdiggjøre en Lov som denne. Den vil da egentlig komme til at ramme — eftersom jeg mener, at den ikke vedkommer Overformynderierne — navnlig offentlige Stiftelser og Fideicommisser. Hvis man vil give den Bestemmelse, at disse Anstalter ikke maae laane Penge ud til en høiere Rente end 4 pCt., saa skal man sige det; saa veed man, hvad der handles om. Jeg for mit Vedkommende finder det ikke retsærdigt. Naar der er tilstrækkelig Sikkerhed for saadanne Anstalter, saa bør de ligesaavel kunne nyde Godt af den høiere Rentefod, som til den Tid bestaaer, som de, naar Tidene forandre sig, blive nødte til at finde sig i at faae en lavere Rente. Jeg vil navnlig omtale Fideicommisser. Grundloven forbyder jo, at der for Fremtiden oprettes Fideicommisser i Jordegods; man arbejder paa at faae de bestaaende forvandlede til Capitaler, og endelig ønskede vi jo, at saadanne Stiftelser eller saadanne Personer, som ere i Besiddelse af sligt Jordegods, skulle sælge det og anbringe Købesummen i Capitaler. Men er det dog ikke ubilligt, naar vi ønske, at de skulle stille sig ved det, som maaskee kan give dem en høiere Rente end 4 pCt., at vi da forbyde dem at anvende den Capital, de faae ind, saaledes, at de kunne faae den samme Fordeel af den, som de vilde have havt, om de havde beholdt deres Jordegods? Og fremdeles gjælder jo med Hensyn til dem, at de i de Aar, da Rentefoden er noget høiere og Tidene fordeeltige for Creditor, bør kunne opsamle Noget, som kan bøde paa de Uffavn, der ville vise sig, naar engang Rentefoden skulde forandre sig og blive lavere end